

Roček: Druhá dumka o nedůvěře vůči USA po roce 2003

 prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/rocek-druha-dumka-o-neduvere-vuci-usa-po-roce-2003

<< **SERIÁL (2)** >>

Obdrželi jsme čtyři fragmenty z připravované rozsáhlé eseje „Metafyzika 3. světové války“ o válečné situaci v 21. století od publicisty Františka Ročka. V druhém fragmentu eseje je ohlédnutí za problémy USA od Iráku dále v neveselých souvislostech.

František Roček, publicista

21. února 2023 - 02:20

Není od věci připomenutí obsáhlého článku Williama Engdahla, jenž byl přispívajícím editorem globálního výzkumu kanadského serveru Global Research (<http://www.globalresearch.ca/the-emerging-russian-giant-plays-its-cards-strategically/3408>). Engdahl se v článku ze 7. 10. 2006 zmínil např.: V souvislosti s příběhem amerického uchvácení Iráku v r. 2003 je zajímavé jednostranné oznámení Bushovy administrativy, že USA ruší své smluvní závazky s Ruskem podle své dřívější Smlouvy o protibalistických raketách (ABM), aby mohly pokračovat ve vývoji americké protiraketové obrany, což je čin, který mohl být v Moskvě považován pouze za nepřátelský akt zaměřený na její bezpečnost.

Roček: První dumka o nedůvěře vůči USA

Vražedné severoamerické souvislosti

Toto též není ruský putinovský text, ale kanadský ze 7. 10. 2006: **„Do roku 2003 skutečně stačilo jen málo strategické vojenské zdatnosti, aby si uvědomili, že jestřábi z Pentagonu a jejich spojenci ve vojenském průmyslu a velkých ropných společnostech měli vizi USA nespoutaných mezinárodními dohodami a jednajícími jednostranně ve svém nejlepším zájmu, jak je samozřejmě definovali jestřábi. Jejich doporučení zveřejnil jeden z mnoha washingtonských konzervativních think-tanků. V lednu 2001 vydal Národní institut pro veřejnou politiku (NIPP) Zdůvodnění a požadavky na americké jaderné síly a kontrolu zbrojení, stejně jako začala administrativa Bushe a Cheneyho. Zprávu, požadující jednostranné ukončení snižování jaderné síly ze strany USA, podepsalo 27 vysokých představitelů minulých i současných vlád. Na seznamu byl i muž, který je dnes Bushovým poradcem pro národní bezpečnost, Stephen Hadley; Zahrnoval zvláštního asistenta ministra obrany Stephena Camboneho a admirála Jamese Woolseyho, bývalého šéfa CIA a předsedu washingtonské nevládní organizace Freedom House. Freedom House hrál ústřední roli v USA sponzorované "oranžové revoluci" Ukrajiny a ve všech dalších "barevných revolucích" v bývalém Sovětském svazu.**

Po těchto událostech brzy následovala série tajných destabilizací řady vlád na ruské periferii, které měly blízko k Moskvě, financovaných Washingtonem. Patřila k nim "revoluce růží" v Gruzii v listopadu

2003, která svrhla Edouarda Ševardnadzeho ve prospěch mladého, v USA vzdělaného a pro-NATO orientovaného prezidenta Michaila Saakašviliho. Sedmatřicetiletý Saakašvili příhodně souhlasil s podporou ropovodu Baku-Tbilisi-Ceyhan, který by zabránil kontrole ázerbájdžánské ropy z Kaspického moře Moskvou. USA udržují s Gruzii úzké vztahy od nástupu prezidenta Michaila Saakašviliho k moci. Američtí vojenští instruktoři provádějí výcvik gruzínských vojáků a Washington vložil miliony dolarů do přípravy Gruzie na členství v NATO.

Po tzv. růžové revoluci v Gruzii zorganizovaly Woolsey's Freedom House, National Endowment for Democracy (NED), Sorosova nadace a další Washingtonem podporované nevládní organizace provokativní ukrajinskou "oranžovou revoluci" v listopadu 2004. Cílem oranžové revoluce bylo dosadit tam pro-natovský režim pod sporným prezidentstvím Viktora Juščenka, v zemi strategicky schopné přerušit hlavní toky ropovodů z ruské ropy a plynu do západní Evropy. Washingtonem podporovaná hnutí "demokratické opozice" v sousedním Bělorusku také začala dostávat miliony dolarů štědrosti Bushovy administrativy, spolu s Kyrgystánem, Uzbekistánem a vzdálenějšími bývalými sovětskými státy, které také tvoří bariéru mezi potenciálními energetickými plynovody spojujícími Čínu s Ruskem a bývalými sovětskými státy, jako je Kazachstán.

Jádrem amerických kroků je opět kontrola energetických a ropovodů a plynovodů... Koncem roku 2004 bylo v Moskvě jasné, že nová studená válka, tentokrát o strategickou kontrolu energie a jednostrannou jadernou převahu, je v plném proudu. Z

nezaměnitelného vzorce akcí Washingtonu od rozpadu Sovětského svazu v roce 1991 bylo také jasné, že konečnou hrou pro politiku USA vůči Eurasii nebyla Čína, ani Irák, ani Írán.

Geopolitickou "koncovkou" pro Washington byla úplná dekonstrukce Ruska, jediného státu v Eurasii, který je schopen zorganizovat efektivní kombinaci aliancí s využitím svých obrovských zdrojů ropy a plynu. To samozřejmě nikdy nemohlo být otevřeně deklarováno.

... Putin začal podnikat řadu obranných kroků, aby obnovil nějakou udržitelnou formu rovnováhy tváří v tvář stále očividnější politice Washingtonu obkličování a oslabování Ruska...

Tolik z obsáhlého článku Williama Engdahla.

Pohled z roku 2009

Prorokovat budoucnost není tak těžké, pokud si člověk uvědomí, že na zeměkouli není nebezpečnější zvíře, než je člověk. Nepřímo mě o tom ubezpečil George Friedman: Zpravodajský expert, zakladatel i šéf konzultační zpravodajské agentury Stratfor (Strategic Forecasting), a svými názory a podněty v médiích a knihách silně ovlivňuje americkou politiku.

V knize vydané v roce 2009 v USA (české vydání: Georgie Friedman, Příštích sto let, Argo a Dokořán, 2010) píše o budoucnosti, tedy o násilí a válkách, ne o nějakém míru, který je od pravěku jenom fikcí.

Friedmann, ačkoliv se to nezdůrazňuje, je rozumným cynikem, který si nedělá iluze. Píše např.:

„...rozumní lidé nedokáží předvídat budoucnost. Starý

***slogan Nové levice: „Bud’ praktický, očekávej nemožné“
potřebuje změnit: Bud’ praktický, očekávej nemožné.“ ...
Honba národů a jejich představitelů za krátkodobými a
soukromými zájmy vede, když ne k bohatství národů, tak
alespoň k předvídatelnému chování, a tudíž k možnosti
předpovědět obrysy budoucího mezinárodního
systému...” (str.26)***

V tomto kontextu lze chápat např. i rozhovor se zakladatelem Stratforu Georgem Friedmanem (ČT 24, 28.6.2015, rubrika Horizont). Byl prezentován v tom smyslu, že soukromá CIA, tak se někdy přezdívá analytické a zpravodajské organizaci Stratfor, a její zakladatel George Friedman mluvil s Davidem Miřejovským třeba o vztazích Evropy s Amerikou nebo o Rusku po Putinovi.

Friedman v tom smyslu uvedl: „... toto je pohled Ameriky, máme své zájmy. Nechceme vidět Evropu pod jednou vládou, Rusko není z tohoto pohledu velkou hrozbou. Neděláme příliš, abychom ho zastavili, ale jsme do toho zapojení. Naším partnerem nejsou tradiční západoevropské instituce. Využíváme vzájemné vztahy s jednotlivými zeměmi. Západ pomáhal s podporou povstání na Majdanu. Ten destabilizoval a narušil neutralitu Ukrajiny, podporoval jsem tu revoluci. Teď ale musíme čelit faktu, že Rusko velmi znepokojeně, ne proto, že je Putin monstrem, velmi hlasitě neakceptuje jeho výsledek a snaží se ho změnit...”

Pohled z roku 2022

Dne 2. dubna 2022 uveřejnil britský bulvární deník Daily Mail článek Petera Hitchensa, bývalého korespondenta The Mail on Sunday v Moskvě a Washingtonu, D.C., „**Spojené státy chtějí tuto válku ... vrátit Rusko do doby kamenné.**”

„Toto není válka mezi Ukrajinou a Ruskem. Je to válka mezi Spojenými státy a Ruskem, ve které obě strany používají Ukrajinu jako beranidlo,” začal Hitchens svůj článek. Ukrajinci bojují a umírají, ztrácejí své domovy a prchají a Washington a jeho satelity nalévají do země další zbraně a povzbuzují ji „**z bezpečné vzdálenosti**”.

Ukrajina potřebuje akce, které vyléčí její hnisavou a rozšířenou korupci. Ukrajina bude také těžit z „**marginalizace ultranacionalistických fanatiků**”. **Ale válka všechny tyto problémy jen zhorší,** uvedl Hitchens.

A „**ve Spojených státech jsou lidé, kteří nebudou smutní, pokud se tato válka bude protahovat.**” Autor cituje slova vysoce postaveného zaměstnance ministerstva zahraničí: **Strategické zájmy Ameriky budou odpovídat "prodloužené válce". Rusko uvízne v této bažině, bude ekonomicky i vojensky vyčerpáno a bude zbaveno příležitosti provádět podobné akce v budoucnu.**

„Od té doby, co americký neokonzervativce Paul Wolfowitz v roce 1992 předložil svou 'doktrínu',” píše Hitchens, „**Washington zamýšlel potlačit jakékoliv oživení ruské moci. Chyba v tomto schématu spočívá v tom, že hrozbou byla Čína, nikoli Rusko. Wolfowitz, horlivý**

zastánce katastrofální války v Iráku, nebyl tak chytrý, jak si myslel. Mezitím je to politika ve Wolfowitzově stylu, která vysvětluje „***šílenou expanzi NATO***“ v rozporu s varováním expertů. A návrh prezidenta George W. Bushe na přijetí Ukrajiny do NATO v roce 2008 vypadal jako výsměch Rusku. Konec konců, rok před tímto prohlášením ruský prezident Vladimir Putin oznámil, že expanze NATO na východ by měla být zastavena.

Ze strachu o svůj život Janukovyč opustil Ukrajinu a byl zbaven moci v rámci parlamentní procedury, která zdaleka nedosáhla právní čistoty.

„Puč byl skutečným začátkem války, která nyní zuří, prvním aktem násilí, který způsobil všechno ostatní.“

Putinovo rozhodnutí reagovat na události na Ukrajině "invazí" bylo "strašnou chybou", řekl Hitchens. Připomíná, že "starou taktikou diplomacie s vysokými sázkami" je vyprovokovat nepřítele do nerozumné války – s nadějí, že v budoucnu může být zničen.

Další pohled: 29. srpna 2022. Jaroslav Bašta, disident a pamětník uvedl v rozhovoru pro Parlamentnilisty.cz: „***...Jde o zvláštní jev, o němž jsem si dříve naivně myslel, že je typický pro Balkán či Kavkaz. Staré, zdánlivě zapomenuté křivdy a traumata se po dvou generacích náhle stanou tak živými a palčivými, že stojí za to začít kvůli nim válčit. V českém případě před pár lety začali relativně mladí komunální politici bojovat s naší minulostí. Aniž ji znali a chápali. Stačilo jim, že Ruskou federaci ztotožnili se Sovětským svazem. Hodnotím to tak, že potřebovali mít svého nepřítele a svou válku. Důsledky obojího si naplno***

užijeme v nastávající zimě. ... Situace mi trochu připomíná rok 1914, kdy obecně po celé Evropě starší generace politiků varovala před válečným konfliktem, ale ta mladší s nadšením rukovala do války. Když se vše zhroutilo a zcela se změnil svět, mladí, původně nadšení válečníci z rozpoutání katastrofy obvinili zastánce mírových řešení...“

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)